

Ἄγιε Ἄγγελε, ο εφесτώς της αθλίας μου ψυχής και
ταλαιπώρου μου ζωής, μή εγκαταλίπης με τον
αμαρτωλόν, μηδέ αποστής απ' εμού διά την ακρασίαν
μου. Μή δώης χώραν τω πονηρώ δαιμόνι κατακυριεύσαι
μου τη καταδυναστεία του θνητού τούτου σώματος.
Κράτησον της αθλίας και παρειμένης χειρός μου, και
οδήγησόν με εις οδόν σωτηρίας. Ναι, Ἄγιε Ἄγγελε του
Θεού, ο φύλαξ και σκεπαστής της αθλίας μου ψυχής
και του σώματος, πάντα μοι συγχώρησον, όσα σοι
έθλιψα πάσας τα ημέρας της ζωής μου, και εί τι
ήμαρτον την σήμερον ημέραν. Σκέπασόν με εν τη
παρούση νυκτί και διαφύλαξόν με από πάσης επηρείας
του αντικειμένου, ίνα μή εν τινι αμαρτήματι παροργίσω
τον Θεόν. Και πρέσβευε υπέρ εμού προς τον Κύριον, του
επιστηρίξαι με εν τω φόβω Αυτού, και άξιον αναδείξαι
με δούλον της Αυτού αγαθότητος.